

Sygn. akt II CZ 85/06

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Helena Ciepla (przewodniczący)

SSN Marian Kocon (sprawozdawca)

SSN Barbara Myszka

w sprawie ze skargi J. G.

o wznowienie postępowania zakończony wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia 16 czerwca 2005r., wydanego w sprawie z powództwa J. G.

przeciwko A. G.

o rozwód,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 14 listopada 2006 r.,

zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 28 grudnia 2005 r.,

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 28 grudnia 2005 r. Sąd Apelacyjny odrzucił dwie skargi J. G. o wznowienie postępowania, tj. skargę z dnia 16 czerwca 2005 r. oraz skargę z dnia 29 lipca 2005 r., w sprawie z jego powództwa przeciwko A. G. o rozwód. W zażaleniu skarżący wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia w powyższym zakresie zarzucając rażące naruszenie przepisu art. 401 pkt 2 k.p.c. polegające na jego niezastosowaniu w sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W przedmiotowej sprawie powód złożył dwie skargi o wznowienie postępowania w sprawie I C .../00, tj. skargę z dnia 16 czerwca 2005 r. oraz z dnia 29 lipca 2005 r. W pierwszej z nich wskazano jako podstawę wznowienia pojawienie się nowych okoliczności faktycznych i nowych środków dowodowych mogących mieć wpływ na rozstrzygnięcie sprawy w postaci prawomocnego wyroku skazującego A. G. za popełnienie przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. Natomiast w skardze z dnia 29 lipca 2005 r. powód powołał się na pozbawienie go możliwości działania w sprawie, czego upatrywał w związku z nieprawidłowym, jego zdaniem, postępowaniem pełnomocnika z urzędu, który w odczuciu powoda złożył lakoniczną apelację od wyroku Sądu Okręgowego, jak również odmówił sporządzenia skargi kasacyjnej oraz nie przedstawił opinii uzasadniającej swe stanowisko.

Sąd odrzucił skargę z dnia 29 lipca 2005 r. z uwagi na brak zachowania terminu do złożenia. Odnośnie do skargi z dnia 16 czerwca sąd stwierdził, iż wprawdzie także ona została złożona po terminie, jednak uznał wniosek o przywrócenie terminu do jej złożenia za uzasadniony. Skargę tę odrzucił ze względu na brak oparcia jej na ustawowej podstawie wznowienia.

Na postanowienie o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania przysługuje co do zasady zażalenie. Odnośnie do dopuszczalności zażalenia w przypadku, gdy o wznowieniu orzekał sąd pierwszej instancji decyduje treść art. 394 k.p.c., natomiast w sytuacji, gdy o wznowieniu orzekał sąd drugiej instancji – art. 394¹ k.p.c. Należy zatem stwierdzić, że zażalenie przysługuje na każde postanowienie sądu pierwszej instancji w przedmiocie odrzucenia skargi

o wznowienie postępowania. Jednakże na postanowienie sądu drugiej instancji, który orzekł o dopuszczalności wznowienia jako sąd właściwy w myśl art. 405 k.p.c., zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje tylko wówczas, gdy w sprawie będącej przedmiotem wznowienia w ogóle przysługiwałaby skarga kasacyjna, gdyby sprawę ponownie rozpoznano.

Przedmiotowa sprawa, w której wniesiono skargę o wznowienie postępowania, została wytoczona z powództwa J. G. przeciwko A. G. o rozwód. Zgodnie z art. 398² § 2 pkt 1 k.p.c. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna m.in. w sprawach o rozwód, a co za tym idzie w przedmiotowej sprawie zażalenie do Sądu Najwyższego nie przysługuje. Podlega więc ono odrzuceniu.

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji (art. 398⁶ § 2 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).